

РЕШЕНИЕ

№ 7603

гр. София, 05.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 04.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилска

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **10321** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 203 от АПК във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.
Образувано е по исковата молба на Г. М. В. чрез пълномощник адв. М. против Агенцията за публични предприятия и контрол (Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол преименувана съгласно §5, ал. 1 от Закона за публичните предприятия). Предявени са субективно съединени иски за претърпени преки имуществени вреди в размер на 293 845 U., равняващи се на 441 677.46 лв. и пропуснати ползи в размер на 137 039.38 лв. Исковата претенция се основава на твърдения за незаконосъобразно бездействие на Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол, изразяващо се в невключване в анализа на правното и финансово състояние на пасивите на приватизираното дружество „Техноекспортстрой“ЕАД на неизплатени негови задължения към ЕТ“Георги Величков“ по договор за търговска доставка на строителни материали № ZM3-288-A от 12.01.1996 г. Незаконосъобразността се състои в несъобразяване с влезли в сила административни актове, представени на изпълнителния директор АПСПК преди приватизацията на „Техноекспортстрой“ЕАД. Периодът, за който се претендират вредите, уточнен с молба от 06.02.2019 г., е 11.09.2013 г. до 11.09.2018 г. Началото на периодът е датата, на издаване на писмо изх. № 92-00-10-151/11.09.2013 г. на изпълнителния директор на АПСПК, с което се отговаря за първи път на исканията на ищеца и датата, на която е подадена исковата молба срещу „Техноекспортстрой“ЕАД в Софийския районен съд за претендиране на вземането. Пропуснатите ползи се

изразяват в мораторна лихва за периода от 11.01.2010 г. до 11.01.2013 г. Оспорва направеното от ответника възражение в депозирания по делото писмен отговор за изтекла погасителна давност. Съображения да наличието на фактическия състав на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ са подробно изложени и в депозираните по делото писмени бележки от пълномощника на ищеца. Претендира се уважаване на предявените искове и присъждане на сторените разноски.

Ответникът Агенцията за публични предприятия и контрол (Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол преименувана съгласно §5, ал. 1 от Закона за публичните предприятия), чрез процесуалния си представител, в хода по същество и в депозирания по делото писмен отговор изразява становище за неоснователност и недоказаност на исковите претенции. Твърдението за неоснователност на исковите претенции се основава на липсата на противоправно бездействие на ответника, недоказаност на вредата и липсата на причинно-следствена връзка. Алтернативно, прави възражение за изтекла петгодишна погасителна давност за вземането за вреди на ищеца по отношение на твърдяното бездействие от страна на администрацията. Моли съда да постанови съдебен акт, с който да отхвърли като неоснователни и недоказани исковите претенции. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираните по делото писмен отговор и писмена защита. Претендира присъждане на разноски съобразно приложен списък по чл. 80 от ГПК. Представителят на С. градска прокуратура изразява становище за неоснователност на исковите претенции.

Административен съд София-град, като взе предвид изложеното в исковата молба и представените по делото писмени доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

На 12.01.1996 г. между „Техноекспортстрой“ЕАД, като купувач, и ЕТ „Георги Величков“, като продавач, е сключен договор №ЗМ3-288-А за търговска доставка на строителни материали за изпълнявани от търговското дружество строителни обекти в Л.. Стоките са изнесени от Р.България с митнически декларации за износ №4195/17.01.1996 г., № 147/25.01.1996 г. и №148/25.01.1996 г. и са получени от „Техноекспортстрой“ЕАД с инвойс фактури към тях, с приемо-предавателен протокол и карго манифест вх. № 6/07.02.1996 г. ЕТ „Георги Величков“ е издал две данъчни фактури за стоките, както следва: №000000001/25.01.1996 г. на стойност 929 606.00 U. и №[ЕИК]/25.01.1996 г. на стойност 336 930.00 U.. Общата стойност на фактурите е 1 266 536 U.. С отделни банкови бордера „Техноекспортстрой“ЕАД е заплатил на ЕТ „Георги Величков“ следните суми: с банково бордеро от 24.01.1996 г. - 150 000 U.; с банково бордеро от 21.03.1996 г. - 730 262 U.; с банково бордеро от 21.03.1996 г. - 94 000 U. и с банково бордеро от 21.03.1996 г. - 18 348.64 U.. Общата сума е в размер на 999 646 U..

Ищецът твърди, че е останало неизплатено задължение за доставената на „Техноекспортстрой“ЕАД стока по договор №ЗМ3-288-А/12.01.1996 г. на стойност 293 845.00 U., която сума е размера на претендираното от него обезщетение за вреди в настоящото съдебно производство. За доказване на дължимостта на тази сума са представени фактури. Ищецът се позовава и на т. 16 от ревизионен акт №Р2007/06.01.1998 г., в което от страна на ревизионните органи е установено задължение на „Техноекспортстрой“ЕАД към ЕТ „Георги Величков“ в размер на 293 845.00 U. и със Заповед за реализация на ревизионния акт и писмо № 17000014/14.08.1998 г. са предписали на длъжника да финализира задължението си

към доставчика ЕТ „Георги Величков“ по договор №ЗМЗ-288-А/12.01.1996 г. По делото е приложено решение № 927/10.05.2018 г., постановено по т.д. № 185/2013 г., с което са отхвърлени исквете по чл. 327, ал. 1 от ТЗ и чл. 86 от ЗЗД, предявени от Г. В. М., регистриран като ЕТ „Георги Михайлов“ против „Техноекспортстрой“ЕАД за присъждане на сумите: 293 845 U., представляващи неплатена част от цена по договор за продажба от 12.01.1996 г. и 137 039.38 лв. лихва за забава за времето от 11.01.2010 г. до 11.01.2013 г.

Прието за послужване е т.д. № 985/1998 г. по описа на Софийския градски съд. По това дело е постановено решение от 31.07.2000 г., потвърдено с решение от 24.10.2006 г. на САС по в.т.д. №1209/2004 г. и влязло в сила с постановено решение № 340/10.04.2008 г. по т.д. № 997/2007 г. на ВКС. С цитираното съдебно решение е уважен иск с правно основание неоснователно обогатяване по чл. 55, ал. 1 от ЗЗД за сумата от 36 273.63 U., която „Техноекспортстрой“ЕАД е надплатило по грешка при извършено пълно изпълнение на парично задължение по договор за търговска доставка на строителни материали от 12.01.1996 г. в размер на общо 929 606 U..

По делото е изслушано заключение от съдебно-счетоводна експертиза, съгласно което левовата равностойност на задължението по фактура № 2/25.01.1996 г., издадена от ЕТ „Георги Михайлов“ на „Техноекспортстрой“ЕАД с неразплатен остатък е 293 845 U., равняващи се на 441 677.46 лв. по курс към 11.01.2013 г. и пропуснати ползи (мораторна лихва) в размер на 137 039.38 лв. за периода 11.01.2010 г. - 11.01.2013 г. Мораторната лихва за периода 21.09.2013 г. до 11.09.2018 г. е в размер на 1 849 515.67 лв.

По делото е изслушано и заключение от допълнителна съдебно. счетоводна експертиза, съгласно което размерът на пропуснатите ползи (печалбата) от нереализирани четири договора с изпълнител ЕТ „Георги Величков“, приложени по делото, изпълнението на което е било осуетено в резултат на деликтно поведение на АПСК е в размер на 8 709 691. 46 лв.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

Исковата молба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от легитимирано за това лице с правен интерес, като защитата по чл. 257 от АПК е безсрочна.

Спазена е разпоредбата на чл. 205 от АПК, съгласно която искът се предявява срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чийто незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. В случая исковата претенция се основава на незаконъсообразно бездействие на служители в АПСК (сега АППК), поради което пасивно процесуално легитимирана да отговаря по предявените искове с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ е АППК (Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол преименувана съгласно §5, ал. 1 от Закона за публичните предприятия), която съгласно чл. 22а, ал. 3 от Закона за приватизация и следприватизационен контрол е юридическо лице.

Разгледана по същество исковата молба е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

В чл. 4 от ЗОДОВ е уреден материално правния режим на отговорността с препращане за неуредените въпроси към граждански закони (§ 1 от ЗР на ЗОДОВ). В този смисъл искът по глава XI от АПК се основава на фактическия състав на непозволеното увреждане и за да възникне право на обезщетение в хипотезата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, е необходимо кумулативното наличие на следните предпоставки:

1. незаконосъобразен акт /отменен по съответния ред, включително нищожен или оттеглен - чл. 204, ал. 3 от АПК/, или незаконосъобразно действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице, при или по повод на административна дейност /което се установява от съда, пред които е предявен искът за обезщетение – чл. 204, ал. 4 от АПК/;

2. вредоносен резултат, реално настъпили за ищеца вреди /имуществени ли неимуществени/;

3. причинна връзка между незаконосъобразния акт, действие и бездействие и настъпилите вредоносен резултат.

Съгласно чл. 4 от ЗОДОВ, Държавата дължи обезщетение за всички имуществени и неимуществени вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането, независимо дали са причинени виновно от длъжностното лице. В този смисъл, тъй като отговорността на държавата се характеризира като обективна, безвиновна, вината не е елемент от фактическия състав на отговорността.

В конкретния случай се претендира, че настъпването на вредите е последица от незаконосъобразно бездействие, предвид което и с оглед разпоредбата на чл. 204, ал. 4 от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, на първо място съдът следва да установи дали е такова бездействие, което да е незаконосъобразно, и едва след това - дали е причинно следствена връзка между него и настъпилите за ищеца вреди.

Защитата срещу неоснователните бездействия от страна на административен орган се уреждат в глава XV, раздел II на АПК. В хипотезата на чл. 257 от АПК административният орган не изпълнява свое задължение, произтичащо пряко от нормативен акт. Така уреденият правен способ се идентифицира с осъдителен иск, при предявяването на който оспорвания следва да обоснове наличие на задължение за извършване на определени действия от страна на административния орган, произтичащи пряко от нормативен акт, който следва да бъде конкретизиран от оспорвания, като в негова тежест е и установяване на всички факти, от които произтича твърдяното задължение.

В хипотезата на чл. 257 от АПК на оспорване пред съда подлежи неизвършването на действия, които са вменени пряко като задължение за административния орган в закон или подзаконов нормативен акт. Задължението като дължими фактически действия на конкретния административен орган следва да не са абстрактно, а конкретно регламентирани в Конституцията, законите и подзаконовите нормативни актове, за да е възможно да се отграничи кога тяхното изпълнение влече последиците на отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ. В настоящия случай, ищецът конкретизира твърдяното бездействие от страна на АПСК като невключване в анализа на правното и финансово състояние на пасивите на приватизираното дружество „Техноекспортстрой“ЕАД на неизплатени негови задължения към ЕТ“Георги Величков“ по договор за търговска доставка на строителни материали № ZM3-288-A от 12.01.1996 г.

Настоящият съдебен състав споделя разбирането, че не всяко изпълнение на задължение на административен орган представлява бездействие по смисъла на чл. 257, ал. 1 от АПК, а само неизвършването на фактически действия, при наличието на нормативно установено задължение за извършване на такива. В този смисъл сочените от ищеца действия, които е следвало да бъдат предприети от ответника, изразяващи се в невключване в анализа на правното и финансово състояние на пасивите на приватизираното дружество „Техноекспортстрой“ЕАД на неизплатени негови

задължения към ЕТ „Георги Величков“ по договор за търговска доставка на строителни материали № ZM3-288-A от 12.01.1996 г., не представляват по същността си фактически действия, а правни действия, които следва да бъдат предприети в процеса приватизация на едно търговско дружество.

Видно от приетите по делото писмени доказателства, приложени към отговора на исковата молба, с изменения и допълнения на ЗПСК (ДВ бр. 19/08.03.2011 г.) „Техноекспортстрой“ ЕАД е извадено от забранителния списък - Приложение № 1 към чл. 3, ал. 1 от ЗПСК. По силата на това обстоятелство и на основание чл. 3, ал. 1 от ЗПСК, търговското дружество е обявено в процедура по приватизация. С писмо изх. № 90-03-255/24.03.2011 г. на МРРБ и вх. № 04-16-2/28.03.2011 г. на АПСК, министърът на регионалното развитие и благоустройството е предложил на органа по приватизация да организира и проведе процедура по приватизация. С писмо изх. № 92-00-81-267/11.04.2011 г. А. е уведомила МРРБ, че на основание чл. 4, ал. 1 от ЗПСК е започнала процедура по приватизация на „Техноекспортстрой“ ЕАД. С писмо изх. № 92-00-81-188/25.03.2011 г. изпълнителният директор на А. е поискал в срок до 15.04.2011 г. дружеството да представи на органа по приватизация следните документи: 1) Одиторски баланси и отчети за приходите и разходите на дружеството към 31.12.2010 г., 31.12.2009 г. и 31.12.2008 г.; 2) подробна справка за вземанията и задълженията на дружеството към 31.12.2010 г.; 3) актуална справка относно съдебните изпълнителните дела, по които дружеството е страна и други изискуеми се по закон документи. С писмо вх. № 26-00-280/07.04.2011 г. на А. изпълнителният директор на „Техноекспортстрой“ ЕАД е представил под опис изисканите документи. Видно от съдържащата се в тях Справка относно задълженията на дружеството, квалифицирани като търговски в баланса му към 31.12.2010 г. (приложение № 4/6 към писмото) сред посочените задължения не фигурира задължение към ЕТ „Георги Михайлов“ с предмет „доставка на материали“. Напротив, в справка относно вземанията, класифицирани като други в баланса на дружеството към 31.12.2010 г. под № 8, 9 и 10 са вписани вземания на „Техноекспортстрой“ ЕАД към ЕТ „Георги Величков“, както следва: - сметка № 4441 - вземане за главница по съдебни спорове в размера на 53 397.36 лв.; - сметка 4441 - вземане за лихва по съдебни спорове в размер на 43 5452.75 лв. и - сметка № 4441 - вземане за разноски по съдебни спорове в размер на 2897 лв.

В т. 12 от Списък на съдебните производства, по които страна е „Техноекспортстрой“ ЕАД е страна (Приложение № 5 към писмото) е посочено гр. д. № 985/1998 г. по описа на СГС. Страни са „Техноекспортстрой“ ЕАД и ЕТ „Георги Величков“. Предмет на производството е претенция на търговското дружество против едноличния търговец с правно основание чл. 55, ал. 1 от ЗЗД (неоснователно обогатяване) и цена на иска - 36 266.23 U., ведно със законната лихва и 2539 лв. съдебни разноски.

В хода на приватизационната процедура е сключен договор № 01/02.06.2011 г. между А. и „Консулт Комерс Инженеринг-99“ ЕООД за изготвяна на анализ на правното състояние, приватизационна оценка и информационен меморандум на „Техноекспортстрой“ ЕАД. Същите са приети с протоколно решение № 1044/04.08.2011 г. на изпълнителния съвет на А. в съответствие с изискванията на ЗПСК, Наредбата за анализа на правното състояние и приватизационните оценки и Наредбата за задължителната информация, предоставяна на лицата, заявили интерес за участие в приватизацията по З. и за документите и сведенията, представляващи

служебна тайна. Датата на доклада за приватизационната оценка на дружеството е 29.06.2011 г., като оценката е изготвена към 31.12.2010 г. на база консолидирания финансов отчет на дружеството. За изготвяне на приватизационната оценка са събрани данни и изходна информация от дружеството за верността и пълнотата на които е предоставена Декларация от 27.06.2011 г. на изпълнителния директор на „Техноекспортстрой“ЕАД. Въз основа на тези доказателства в правния анализ на дружеството е посочено вземането на „Техноекспортстрой“ЕАД към ЕТ „Георги Величков“ по гр. д. № 985/1998 г. по описа на СГС.

Дружеството е приватизирано след процедура, проведена в изпълнение на решение № 3255-П/26.06.2012 г., с което е определено продажбата да се извърши чрез публично определен конкурс от един етап по реда на чл. 32, ал. 1, т. 3 от ЗПСК.

Данните за наличните вземания и задълженията на дружеството в обобщен вече размер по видове без разбивки са отразени в справка - приложение № 14 към информационния меморандум.

Приватизационната процедура е приключила със сключен между А. и спечелилия конкурса участник „АТ Инженеринг 2000“ООД с договор № РД-01-05/05.09.2012 г. за продажбата на 103 970 броя поименни акции с номинал 1 лев всяка, представляващи 100% от капитала на „Техноекспортстрой“ЕАД. В приложение № 5 към договора за приватизация е приложена аналогична справка, в която не е отразено задължение на „Техноекспортстрой“ЕАД към ЕТ „Георги Величков“, а напротив отразено е вземане на търговското дружество към едноличния търговец по гр. д. № 985/1998 г. по описа на СГС.

Съгласно чл. 2.10 (а) и (б) от договора, всички документи съдържащи данни за правното, финансово-икономическото, техническото и организационното състояние на дружеството, които са приложени към договора, и на които се основават Декларациите на продавача са предоставени от дружеството, като верността на всички документи представени като приложение към договора е удостоверена с Декларация на изпълнителния директор на дружеството.

Действията на А. в приватизационната процедура са съобразно разписаното в чл. 26, ал. 1 е ал. 3 от ЗПСК, уреждащ общото задължение за изготвяна на правен анализ и приватизационна оценка при приватизация на дружества с повече от 50% държано участие и при продажбата на такива, които имат права, възникнали или с местоизпълнение на територията на страната. Изискванията за съдържанието и реда за изготвяна не правните анализи, приватизационните оценки и информационните меморандуми са детайлно разписани в Наредбата за анализа на правното състояние и приватизационните оценки и Наредбата за задължителната информация, предоставяна на лицата, заявили интерес за участие в приватизацията по З. и за документите и сведенията, представляващи служебна тайна.

Съгласно чл. 3, ал. 3 и ал. 4 от Наредбата за анализа на правното състояние и приватизационните оценки, в редакцията ѝ към изготвяне и

приемане на правния анализ на „Техноекспортстрой“ЕАД, както и към датата на подписване на приватизационния договор (05.09.2012 г.), информацията за правните констатации и анализа се основават на документи (актове за недвижими имоти - държавна собственост, нотариални актове, решения и протоколи за предаване на държавно имущество в оперативно управление, договори, финансово-счетоводна документация и други документи), които задължително са прилагат към анализа на правното състояние на обектите по чл. 1, ал. 2, т. 1 - 4 от ЗПСК и се удостоверява с подписа на лицата, представляващи търговското дружество.

Чл. 11 от Наредбата за анализа на правното състояние и приватизационните оценки по идентичен начин въвежда изискването органът по приватизация да събере данните, необходими за извършване на приватизационната оценка от съответните длъжностни лица в подлежащите на приватизиране дружества, които предоставят необходимата информация на оценителите, като подписват декларация за верността на фактите, сведенията, обстоятелствата, данните, както и съответната писмена документация, свързана с информация за тях, предоставена за извършване на приватизационните сделки.

В ЗПСК не съществува вменено задължение по отношение на А. да установява, изследва и констатира съществуването и размера на евентуални задължения на дружествата към трети лица. В този смисъл отговорът на депозираната молба от Г. В. до АПСК, обективиран в писмо изх. № 92-00-10-151/11.09.2013 г. на изпълнителния директор на АПСПК не може да се приеме за начален момент на претендиращия период, доколкото към този момент вече е приключила процедурата по приватизация, респ. предвид липсата на нормативно установено задължение за органа по приватизация да установи съществуването и размера на евентуални вземания към приватизирани дружества, нито да се произнася по относимостта на съдебни актове към приватизационната процедура. В административната процедура по приватизация са разписани стриктни основания за ревизия на правния анализ или изготвените оценки, въведени са срокове за това, но в тази процедура АСПК не разполага с функциите на орган, установяващ задължения на база твърдение на трети лица, без налични доказателства за тях.

Въз основа на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че не е налице твърдяното незаконосъобразно бездействие на А., което да обоснове наличието на първата предпоставка за възникване на правото на обезщетение в хипотезата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Доколкото в настоящото производство по реда на чл. 203, ал. 4 от

АПК не се установи твърдяното от ищеца незаконосъобразно бездействие следва да се приеме, че не е налице и пряка причинно следствена връзка между него и настъпването на претендираните имуществени и неимуществени вреди.

Не на последно място, настоящият съдебен състав намира за основателно и направеното от пълномощника на ответника възражение за изтекла петгодишна погасителна давност за вземаното на ищеца за вреди от незаконосъобразно бездействие на А.. В тази връзка съдът съобразява т. 4 от диспозитива на Тълкувателно решение № 3 от 22.04.2005 г. по тълк. гр. дело № 3 от 2004 г. на ОСГТК на ВКС, съгласно която "при незаконни актове на администрацията началният момент на забавата и съответно на дължимостта на законната лихва върху сумата на обезщетението, както и началният момент на погасителната давност за предявяване на иска за неговото заплащане е влизане в сила на решението, с което се отменят унищожаемите административни актове, при нищожните - това е моментът на тяхното издаване, а за незаконни действия или бездействия на административните органи - от момента на преустановяването им", в частта относно незаконни бездействия на администрацията. В случая като начална дата на преустановяване на евентуалното незаконосъобразно бездействие на АППК следва да се приеме датата на приемане на правния анализ и приватизационната оценка на „Техноекспортстрой“ЕАД с протоколно решение № 1044/04.08.2011 г. на Изпълнителния съвет на А.. Следователно, към датата на подаване на исковата молба (12.09.2018г.) петгодишния давностен погасителен срок е изтекъл. Дори и да се приеме за дата на преустановяване на евентуалното незаконосъобразно бездействие на АППК датата на приключване на приватизационната процедура, чрез подписване на приватизационния договор - 05.09.2012 г., то отново към датата на депозиране на исковата молба на 12.09.2018 г. е изтекъл срока по чл. 110 от ЗЗД.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира за неоснователни предявените от Г. В. искове с правно основание чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ.

Предвид изхода на спора на ищеца не се дължат разноски в настоящото производство. С оглед волеизявлението на процесуалния представител на ответника за присъждане на разноски, на основание чл. 10, ал. 4 на Агенцията за публичните предприятия и контрол следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер, определен по Закона за правната помощ. На основание чл. 10, ал. 2 от ЗОДОВ ищецът следва да бъде осъден да заплати и направените в производството

разноски за възнаграждение на вещото лице по съдебно-счетоводната експертиза.

Предвид изложеното и на основание чл. 203 и сл. от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОХВЪРЛЯ изцяло предявените от Г. М. В. чрез пълномощник адв. М. против Агенцията за публични предприятия и контрол (Агенцията за приватизация и следприватизационен контрол преименувана съгласно §5, ал. 1 от Закона за публичните предприятия) субективно съединени иски за претърпени преки имуществени вреди в размер на 293 845 U., равняващи се на 441 677.46 лв. и пропуснати ползи в размер на 137 039.38 лв.

ОСЪЖДА Г. М. В. да заплати на Агенцията за публичните предприятия и контрол, ЕИК[ЕИК], разноски по делото в размер на 350 (триста и петдесет) лева, от които 100 (сто) лв. депозит за възнаграждение на вещо лице и 250 (двеста и петдесет) лева юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Г. М. В. да заплати по сметка на Административен съд София-град разноски за възнаграждение на вещите лица по съдебно-счетоводните експертизи в размер на 1097 (хиляда деветдесет и седем) лева.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: